

JE TO FAJN, ALE LEZE TO MOC DO PENĚŠZ

Stáda, 15 listopad 2017

Před pátým rokem se k nám přistěhovali noví sousedé, téměř stejný pár duchů, jako my s manželem. Padli jsme nimi tak nějak do oka a velice brzy jsme se každý víkend začali pravidelně scházet. Večer probíhá vždy tak nějak pod partíčkou karet, pustíme si film, sklenička - no a vždycky k tomu patří i večeře.

Zpočátku jsme se stídali, jednou u nás, jednou u nich. Jenže v poslední době přicházejí sousedí stále k nám. To znamená, že já nakupuji, vařím a starám se o všechno. Pokud. Oni ale k nám nechodí z finančních důvodů, jsou na tom rozhodně lépe než my. Když se jim o tom totiž manžel zmínil, oba se rozzářili a souhlasili s manželem, že se setkávají raději u nás, protože já jsem úžasná kuchařka a vařím pravá domácí jídla. Oni buď studené večeře, nebo si kupují polotovary, pizzu a jdou najíst ven. Je to sice od nich compliment, nicméně to začíná být trochu víc, než si můžeme dovolit. Tudíž se už nestýkáme tak často, což nás (a určitě i je) mrzí. Já jsem zkusila jít na nakupovat na společnou večeři se sousedkou dohromady, a ona vydatně přidávala do košíku, dokonce i víc, než jsem potřebovala, no, a u kasy stala, a čekala a to zaplatím. I když jsem se s ní předem domlouvala, že společná večeře je důvod společného nákupu. Nejspíš jsem se nevyjádřila dost jasně. Je to všechno velice trapné, tedy trapné ji říkat o peníze. Nevím, jak víc konkrétně to mám naznačit, jak to říct. Můžete mi poradit, jak bychom se mohli nějak vrátit ke spravedlivějšímu, tedy asi tomu důvěhodnějšímu uspořádání? MARTA